Тъй и сега видяха само албатроса, който хвърчеше горе, обаче не като преди полека и наперено, бързо като скок да се впусна на своята добивка. Той се спущаше не право, ами като аз- рострел(?), на уморена паралела към гладката морска повърхност. Шуме на крилата му припомняше на скр- ципенето от ~~шпаги~~ а сега винаги че главата на горкия матросин му бъше за увоть(?).

Изведнъж се разнесе по цѣлия океан страшен, разбъркан екот, тук се чуваше и вихър вълн скръбно удивление ~~от~~ като изпълваше от лодката и накрая ужасът от страх-тя на горкия матросин. И тъй подиря страшното-то грачене на албатроса ~~вечер~~ наедно с вълна, който показваше победа. Точно в тъзи время-то миг- новение силна-та вълна на три- цата все тия перчевът проби черепа на матросина и го уби толкова скоро, колко-то убива корицата